

Uroczystość Wszystkich Świętych i Dzień Zaduszny

„Ludzie nie odchodzą na zawsze. Ci, co odeszli, doskonale wiedzą, że do nich przychodzimy, odwiedzamy ich, szukamy z nimi kontaktu”
(ks. Jan Twardowski)

Wszystkich Świętych, czyli „Festum omnium sanctorum” to uroczystość na cześć chrześcijańskich świętych, obchodzona 1 listopada. W tym dniu Kościół raduje się, iż bardzo wielu zmarłych przebywa u Boga w niebie. „Uroczystość Wszystkich Świętych to święto Boga, który poprzez ludzi czyni tak wiele dobrego na świecie. (...) to radosna uroczystość. Pokazuje, ilu ludzi mimo wszystko jest pośrednikami Boga w świecie.” (ks. Jan Twardowski). Po ostatniej reformie liturgii teologowie podkreślają, że „uroczystość obejmuje nie tylko świętych kanonizowanych, ale wszystkich zmarłych, którzy osiągnęli doskonałość, a zatem także zmarłych krewnych i przyjaciół”. Uroczystość ta zdecydowanie różni się od dnia następnego, czyli Zaduszek, w liturgii Kościoła obchodzonego jako Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych – jest to dzień nabożeństw i modlitw w intencji zmarłych, których dusze przebywają w czyśćcu. Tego dnia w szczególności „wobec tajemnicy rzeczy ostatecznych trzeba spojrzeć na wszystko głębiej, na bliźniego jak na tego, który odejdzie, na Boga, Jak na Tego, z Kim mamy się spotkać” (ks. Jan Twardowski).

Tradycyjnie w Dniu Wszystkich Świętych i Zaduszki odwiedzamy groby bliskich i znajomych, modlimy się w ich intencji, wspominamy, zapalamy znicze, kładziemy kwiaty. Sprzyja to chwilom refleksji i zadumy – „śmierć zawsze daje głębsze spojrzenie” (ks. Jan Twardowski). Są to dni szczególnej łączności z tymi, którzy odwołani przez Boga z tego świata, stoją na drugim brzegu.

Informacja:

<http://www.grodowiec.pl/>